ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 585 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Σάββατον 22 Ἰουνίου 1946

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΗ ΕΑΝ Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΡΩΣΣΙΑ ΔΕΝ ΠΑΥΣΗ ΝΑ ΠΡΟΣΚΟΛΛΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ "ΒΕΤΟ„ ΤΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΒΕΡΝΟΝ ΜΠΑΡΤΛΕΤΤ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς ἐπιθεωρήσεως «Λίσενερ», ὀργάνου τῆς Βρετανικῆς Ἑταιρίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν (B.B.C.), ὁ διαπρεπὴς βουλευτὴς καὶ δημοσιολόγος κ. Βέρνον Μπάρτλετ δημοσιεύει τὸ ἐξῆς ἐνδιαφέρον ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν πιθανὴν ἔκβασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης διασκέψεως τῶν Παρισίων.

Ἡ ἐν Παρισίοις Διάσκεψις τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντιμετωπίζει κυρίως ἓν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν ὁλανδήποτε τύχην τῆς Γερμανίας ἢ τῶν καθορισμῶν τοῦ ποσοῦ τῶν Ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων. Πράγματι, καθίσταται τελείως ἐμφανὲς ἀπὸ ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε συζητήσεις ὅτι, ἐὰν ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δὲν τροποποιήσῃ τὴν σημερινήν της στάσιν, ἤτοι, νὰ προσκολλᾶται ἀνενδότως εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας της ἐπὶ ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας δὲν εὐνοεῖ, καὶ δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι πρέπει νὰ ἰσχύῃ πάντοτε ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας, ἡ Διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θ' ἀποτύχῃ ἐν τέλει, ὅπως ὑπάρχει ὁ φόβος ν' ἀποτύχῃ διὰ τὸν ἴδιον λόγον καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Χωρὶς νὰ ἐξογκώνῃ κανεὶς τοὺς κινδύνους ἑνὸς τοιούτου ναυαγίου, φαίνεται, πράγματι, ὅτι ὑπάρχουν δύο σοβαροὶ λόγοι διὰ νὰ προβλέψῃ τὸ ναυάγιον αὐτό. Πρῶτον, πολλαὶ χῶραι, αἱ ὁποῖαι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Μεγάλων Τεσσάρων ἔπαιξαν τὸν ρόλον των διὰ νὰ κερδηθῇ ὁπόλεμος, δὲν αἰσθάνονται καμμίαν ἐκπλοποίησιν νὰ ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ περιμένουν πότε θὰ σταματήσουν αἱ διαφωνίαι τῶν Τεσσάρων Μεγάλων διὰ νὰ ἀναμιχθοῦν διὰ τὴν συμβολήν των καὶ νὰ ἐπανεύρουν τὴν ὁδὸν διὰ τὴν μεταπολεμικήν των ἀνασυγκρότησιν. Καμμία Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραβλέψῃ τὴν συμβολὴν τῶν Βρετανικῶν Κτήσεων εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ κ. Μπέρνς ἀρτέλεγε ὅτι, εἰς περίπτωσιν νέου ναυαγίου, εἴτε θὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν Ρώσσων, εἴτε θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ ἀναστήσῃ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς σύναψιν τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὰς ἐχθρικὰς Κράτη.

Δὲν εἶναι, φυσικά, πιθανὸν ὅτι ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας θὰ καταστῇ εὐχερεστέρα ἐὰν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμμετεχουσῶν ἐν προκειμένῳ Κυβερνήσεων. Ἀντιθέτως, τοιαύτη προσπάθεια πρὸς αὔξησιν τῆς πλειοψηφίας ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως θὰ ἐνίσχυεν ὁπλῶς τὰς ὑποψίας τῶν Ρώσσων ὅτι ὁ ὑπόλοιπος κόσμος διάκειται κατὰ βάσιν ἐχθρικῶς πρὸς αὐτούς. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐὰν ὁ κ. Μπέρνς δὲν ἀναλάβῃ τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν, κάποια ἄλλη ἀντιπροσωπεία θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐὰν μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ καταρτισμὸς τῶν συνθηκῶν εἰρήνης. Κατ' ἐξαίρεσιν τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐκραγῇ.

Ἐν τούτοις, μοῦ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἕνας ἄλλος ἀκόμη σοβαρώτερος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι πιθανώτατον ὅτι ἡ δευτέρα αὕτη Διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἀποτύχῃ.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1945 ὁ στρατάρχης Στάλιν, ὁ Ροῦζβελτ καὶ ὁ Τσῶρτσιλ ἀπεφάσισαν εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Γιάλτας νὰ διατρέσουν τὴν Γερμανίαν εἰς ζώνας κατοχῆς. Πρὸ ἑνὸς ἔτους τὸ Πότσδαμ αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἀπεφάσισαν ὅμως, παρὰ τὸν διαχωρισμόν της εἰς ζώνας, ἡ Γερμανία τύχῃ μεταχειρίσεως ὡς ἑνιαία οἰκονομικὴ μονάς. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβαίνει σήμερον. Οὐδεμία σχεδὸν ἀντιλαγὴ προϊόντων διεξάγεται μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων ζωνῶν κατοχῆς. Ἀπὸ τὴν Ρωσσικὴν ζώνην ἄλλοτε ἐξήγοντο μεγάλαι ποσότητες τροφίμων, ἐνῷ ἡ Βρετανικὴ ζώνη ἐφωδιάζετο προπολεμικῶς τὴν ὑπόλοιπον Γερμανίαν, καὶ ἄλλα ἀκόμη Κράτη, μὲ βιομηχανικὰ προϊόντα, ὅπως χάλυβα, ἀλουμίνιον καὶ τσιμέντο.

Ἤδη, λόγῳ τῆς μὴ ἀποστολῆς τροφίμων ἀπὸ τὴν Ρωσσικὴν ζώνην, οἱ Ἄγγλοι ὑποχρεοῦνται νὰ δαπανοῦν 80.000.000 λιρῶν ἐτησίως καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ 200.000.000 δολλάρια ἐτησίως διὰ νὰ ἀποτρέψουν τὴν λιμοκτονίαν εἰς τὰς περιοχάς των. Καί, τέλος, μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ σιτηρεσίου, καταρχεται διαρκῶς ἡ παραγωγὴ τῶν ἀνθρακωρυχείων τοῦ Ρούρ καὶ ἡ Σαξωνία καὶ ἄλλα Κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ὑποφέρουν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀνακόψουν τὴν διαδικασίαν τῆς διαλύσεως τῶν ἐργοστασίων καὶ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον ἐλαττώσεως τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τῆς ζώνης των, αἱ ὁποῖαι προεβλέποντο, προκειμένου νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς Ρώσσους τὰ ἐν αὐτῇ μηχανήματα ἔναντι τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, μέχρις ὅτου τὰ σύνορα τῶν ζωνῶν παύσουν νὰ ἀποτελοῦν φραγμοὺς εἰς τὸ μεταξὺ αὐτῶν ἐμπόριον.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως, τόσον ὁ κ. Μπέρνς, ὅσον καὶ ὁ κ. Μπέβιν εἶχον συστήσει — ματαίως ἤμως — κατὰ τὴν προηγουμένην Διάσκεψιν εἰς Παρισίους ὅπως συζητηθῇ ἀμέσως τὸ πρόβλημα τῆς Αὐστρίας, ὅπου ὑπάρχουν μεγάλαι Σοβιετικαὶ καὶ μικραὶ Βρετανικαί, Ἀμερικανικαὶ καὶ Γαλλικαὶ δυνάμεις κατοχῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἐξαναγκάζει ἀπροθύμως τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα νὰ προστατεύουν τὰς γραμμὰς τῶν συγκοινωνιῶν των πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰ Σοβιετικὰ νὰ φρουροῦν τὰς γραμμὰς τῶν συγκοινωνιῶν των πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

Ἀπὸ κανένα δὲν διαφεύγει τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ τρομεραὶ αὐταὶ ὑποψίαι μεταξὺ τῶν Ἀγγλοσαξώνων καὶ τῶν Ρώσσων εἶναι ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ διὰ τὴν πεῖναν καὶ τὴν ἀπαθλίωσιν ἑκατομμυρίων Εὐρωπαίων. Ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ καταβάλλουν μέχρι τέλους ἀκόμη μεγαλειτέρας προσπαθείας ὅπως ἀποφύγουν τὸ ναυάγιον καὶ τῆς σημερινῆς Διασκέψεως καὶ τὴν ἐντεῦθεν διαίρεσιν τῆς Εὐρώπης εἰς δύο ἐνθετικὰ στρατόπεδα, εἰς τὸ ἓν ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἕνωσις τῆς Ἀμερικρατίας θὰ βασίζεται εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὸ ἄλλο εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου.

Ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς μέχρι τοῦδε Σοβιετικῆς τακτικῆς αἱ ἐλπίδες πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς τελικῆς συμφωνίας δὲν εἶναι πολλαί.

VERNON BARTLETT

Τῆς Ἡμέρας

Νομίζομεν, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐπιμονήν του ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς διατυπώσεως τοῦ ἐρωτήματος, πρὸς τὸν λαόν, διὰ τὸ δημοψήφισμα. Εἶνε συνεπὲς πρὸς τὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν ἔχει αὐτὸ καὶ ἐπωφελὲς διὰ τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον θὰ διαδραματίσῃ εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ καθεστῶτος, ἡ λαϊκὴ ἐπικυρία νὰ ἔχῃ κρίνῃ μεταξὺ Βασιλείας καὶ Δημοκρατίας. Οὕτω θὰ παύῃ μία συζήτησις ἐνιαυσίου ἄγονος, ἡ ὁποία, παραμένοντος τοῦ σχετικοῦ διαφωνήματος, ὑπὸ τὴν ἀρχικήν του μορφήν, θὰ ἐξελιχθῇ πιθανώτατα εἰς ἀτέρμονα ἐνδιαντανολογίαν, ἐνῷ θὰ ὑπάρχουν προοχήματα διὰ τὴν συνυπάρξιν τῶν πολιτειακῶν ἀντιλήψεων. Καὶ ἡ τελευταία αὕτη ἐκδοχὴ εἶνε ἀκριβῶς ὅτι πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ὁριστικῶς τὸ μέλλον. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην μιᾶς ἀμετακλήτου, μιᾶς τελεσιδίκου, ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ καθεστωτικοῦ. Αὐτὰ δὲ ἀνεξαρτήτως τῆς διαφωνίας μας πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀσχηγοὺς κ. κ. Σοφούλιν, Κανελλόπουλον, Παπαδρέου καὶ Βενιζέλον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀβασίλευτον δημοκρατίαν, τὴν ὁποίαν προκρίνουν, ὡς συμφέρουσαν διὰ τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους. Διότι, διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τοιάκις μέχρι τοῦδε ἔχομεν ἀναπτύξει, ἡ Δημοκρατία, ὑπὸ τὴν ἀγνὴν φυσιογνωμίαν της, ὡς τὴν πιστεύουν οἱ ἀνωτέρω ἡγέται, θὰ ἀπεδεικνύετο σήμερον ἕνας καθαρὰ Ἀβεβαιοκτικὸς δραματισμός, ἀνίκανος νὰ ἀξιοποιήθῃ εἰς ρωμαλέον θεσμόν, ἀνίσχυρος νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν παραχὼδη Ἑλληνικὴν πραγματικότητα, ὅταν τὴν ἀναμένουν, διὰ νὰ τὴν περιπτυχθοῦν, ὄχι τοῦ Λαοῦ αἱ ἀγκάλαι, ἀλλ' αἱ βάναυσοι καὶ ρυπαραὶ χεῖρες τῆς ἐρυθρᾶς ἀναρχίας, αἱ ἴδιαι αὐταί, αἱ ὁποῖαι τόσον προσφάτως προσεπάθησαν νὰ στραγγαλίσουν τὴν ὕπαρξιν τῆς φυλῆς.

*

Ἐν μέσῳ στυγνῶν τυραννίδων, ἐζήσθημεν, εἰς τὰ Βαλκάνια, ἡ μόνη χώρα τῶν ἀκραιφνῶς ἐλευθέρων θεσμῶν, τῆς πραγματικῆς δημοκρατίας. Ἀλλὰ τί εἶνε αὐτή; Τίποτε ἄλλο ἀπὸ σεβασμὸς εἰς τὴν γνώμην τῶν ἀντιπάλων. Ἂν ὑπάρχῃ δὲ ἕνα μεγάλο σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διδάσκεται ἡ ὑπερτάτη αὐτὴ ἀρετή, ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους, εἶνε τὸ Κοινοβούλιον. Ἀτυχῶς κάποτε - κάποτε ὡρισμένα — εὐτυχῶς ἐλάχιστα — μέλη του, φαίνεται νὰ λησμονοῦν, ὅτι δίδουν καθημερινῶς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ παρασυρόμενα ἀπὸ τὰς ἀντιθέσεις των, τὰς ὁποίας καθιστᾷ ὀξυτέρας ἡ μαχητικότης τῆς ἰδιοσυγκρασίας των, ἐκτρέπονται εἰς ἀπρεπείας, αἱ ὁποῖαι τοὺς βαθμολογοῦν μὲ μηδέν. Διότι τὸ νὰ συγκεντρώνῃ κανεὶς τὸν σέλον εἰς τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης, ὡς συνέβη πρωΐας, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ψηφίσματος, διὰ νὰ τὸν ἐκτοξεύσῃ πρὸς τὰ ἕδωλια τῆς ἀντιθέτου ἀπὸ τὴν ἰδικήν του παρατάξεως, εἶνε ἀσχημοσύνη πρώτου μεγέθους, ἀποκρουστικὴ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν, ἔστω καὶ ἂν σημειοῦται κατὰ τὴν διάρκειαν διαξιφισμοῦ εἰς παραλληλόν κεφηλεῖον. Συνεπῶς ἂς κυριαρχοῦν τοῦ λαοῦ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἔθνους τῶν ἢ ἔναντι τοῦ ὁποίου νίκη εἶνε, ὡς γνωστόν, ἢ ὡραιοτέρα νίκη ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν ζωήν.

*

Ἡ ἐκκλησις τῶν Βορειοηπειρωτῶν πρὸς τὴν Διάσκεψιν δὲν μεταφέρει ἁπλῶς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν πόνον τῆς μαρτυρικῆς των γῆς. Ἐνέχει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν ἀπόδειξιν μιᾶς δραματικῆς ἀντινομίας μεταξὺ σκοπῶν καὶ ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου, μιᾶς ἀντινομίας τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ νὰ πιστοποιήσουν σαφέστατα εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἕνα καὶ πλέον χρόνον, μετὰ τὴν λαίλαπα, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς τῆς περιοχῆς ἀπαιρεῖ ἀπὸ τὴν πλέον συγκλονιστικὴν τραγῳδίαν. Ἀπὸ τὴν φωλεὰν τοῦ Ἐμβέρ, ἐθνικοῦ ὑπηρετάκου τῶν ἀνθρώπινων ἰδεῶν ὑποκάμισα, ἐξαπολύονται, καθ' ἑκάστην, στίφη μαινομένων βολοφόνων, ἀγρίων λησταῖων, ἀπολύτων τυράννων. Ἡ ζωὴ ἐξεστεβλήθη εἰς ἀπερίγραπτον κόλασιν. Καὶ ἡ σφαγὴ συνεχίζεται μὲ τὸν τυφλὸν φανατισμὸν καννιβάλικῶν ἀορτῶν. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν οἱ τέσσαρες πλάθουν τὴν ζύμην τοῦ νέου κόσμου, δὲν εἶνε νοητὸν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ, μεσα εἰς τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὰς ὀμωγὰς τοῦ πόνου των, νὰ ἐπιζητοῦν τὸν θάνατον, ὡς τὴν μόνην λύτρωσιν ἀπὸ τὸ μαρτύριόν των. Διότι ἂν αὐτὸ συνεχισθῇ περαιτέρω, δὲν θὰ σημαίνει τίποτε περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀπὸ μίαν πρωτοφανῆ χρεωκοπίαν τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς καὶ μίαν ἀναμφισβήτητον πτῶσιν τῆς στάθμης τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διακηρύσσεται ὅτι τείνει πρὸς τὸ ἀπόγειόν του. Αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔχει πρωτίστως ἡ ἔκκλησις.

*

Ἡ Ἑλλὰς προσβιώρισεν ἐν ὑπομονῇ ὅτι, τὰς δι' ἐπανορθώσεις ἐναντι τῆς Ἰταλίας ἀξιώσεις της. Εἶνε γνωσταὶ αἱ ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι ἀνεπτύχθησαν μέχρι τοῦδε, χωρὶς ἀκόμη καὶ νὰ καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἰταλίας, διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων. Οἱαδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἶνε αἱ ἀντιλήψεις αὐταί, ἀσχέτως τῆς βάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται καὶ τῶν δυνατοτήτων, τὰς ὁποίας ἔχουν, ὡς ἐρείσματα, αἱ Ἑλληνικαὶ ἀπαιτήσεις πρέπει νὰ τύχουν ὅλως ἰδιαιτέρας προσοχῆς, περιβαλλόμεναι, ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς ἐπιβεβλημένης εὐμενείας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον ἐπιτάσσει τὴν ἀποζημίωσιν τῆς πρώτης καὶ περισσότερα ὅλων παθούσης. Καλὴ καὶ δημοκρατικὴ προσπαθεῖ νὰ γίνῃ ἡ Ἰταλία καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀνεξίκακοι καθὼς εἴμεθα οἱ Ἕλληνες θὰ δημιουργήσωμεν μαζί της νέας σχέσεις. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, αὐτή, ἐγκληματήσασα, σχεδὸν ἠνωρθώθη καὶ ἡμεῖς ὑποστάντες τὸ ἔγκλημά της καταλείπεσθε εἰς ἐρείπια. Αὐτὰ δὲ ἀκριβῶς μᾶς ὑπενθυμίζουν πάντοτε, ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ παραδίδωμεν τόσον σύντομα εἰς τὴν λήθην τὸν χαλασμόν μας, τὸν πόνον μας καὶ τὰ δάκρυα.

*

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1902)44 Νόμου ἠλεύθησαν αἱ συντάξεις τῶν φυμματικῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, Στρατοῦ, Ναυτικοῦ κ.λ. π. Ἤδη ὁ νόμος οὗτος κατηργήθη ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ ὀπτω αἱ συντάξεις ἐπανῆλθον εἰς τὰ πρῶτα ἐπίπεδά των. Πρόκειται πράγματι περὶ μιᾶς ἀδικίας, ἡ ὁποία, ἐλπίζομεν, θὰ νὰ ἀρθῇ, δεδομένου ὅτι οἱδικαιοῦχοι ἀποτελοῦν τάξιν, ἀξίαν πάσης συμπαθείας καὶ ἰδιαιτέρας στοργῆς, αἱ δὲ συντάξεις των, ὡς ἐκανονίσθησαν, εἶναι ἀδύνατον καὶ στοιχειωδῶς νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, τὰς ὁποίας καθιστᾷ περισσοτέρας καὶ ἐπιτακτικωτέρας ἡ φυματίωσις.

*

Θὰ ἠθέλαμεν μίαν μεγαλυτέραν προσπάθειαν διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πλατείας Μαρκάτου. Ἀφ' ἑνὸς μέν, διότι λειτουργεῖ ἐκεῖ ἡ ἀγορά, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς ἐποχῆς, ἐπιβάλλεται συστηματικωτέρα παρακολούθησις ὑπὸ εἰδικοῦ συνεργείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐγγύησις ὑγείας καὶ διὰ τοὺς παντοειδεῖς πωλητάς, οἱ ὁποῖοι διέρχονται εἰς τὴν ἐν λόγῳ πλατείαν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν των καὶ οἱ ὁποῖοι παραπονοῦνται ἤδη διὰ πλημμελῆ καθαριότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς περιοίκους καὶ τὸ κοινόν. Τὸ ἀριθμὸν ἀστυνομικὸν τμῆμα ἂς προσέξῃ τὸ ζήτημα καὶ ἀς ἑνώσῃ τὰς προσπαθείας του μὲ τὰς τοῦ Δήμου, ὥστε νὰ καταστοῦν ἀποτελεσματικώτερα τὰ μέτρα καθαριότητος.

*

Μᾶς διατυποῦται ἡ παράκλησις νὰ συνηγορήσωμεν, ὅπως λειτουργήσῃ ἡ λεωφορειακὴ γραμμὴ Σκαγιοπουλείου — Α' Νεκροταφείου. Ἡ ἀξίωσις εἶνε δικαία. Θὰ ἐξυπηρετηθῇ σημαντικώτατα μέρος τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ καύσωνος εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ ὑφίσταται τὴν πεζοπορείαν, ὡς μαρτύριον. Συνιστῶμεν λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ κάποιος τρόπος ἱκανοποιήσεως τοῦ δικαίου αὐτοῦ αἰτήματος.

ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΒΟΜΒΑΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΜΠΙΚΙΝΙ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ

Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΣ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΙΡΗΝΟΦΙΛΟΥΣ...

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΕΡΑΣΤΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΞΗΡΑΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΣ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΘΑ ΑΠΕΤΥΓΧΑΝΟΝ...

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν μεγάλων γυμνασίων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις θὰ διεξαγάγῃ τὴν 1ην Ἰουλίου εἰς τὴν νησίδα Μπικίνι τοῦ Εἰρηνικοῦ, διὰ τὰς δοκιμὰς τῆς ἀτομικῆς βόμβας, ὁ κόμμοντορ τῆς Βρετανικῆς Ἀεροπορίας καὶ ἀεροπορικὸς συνεργάτης τοῦ Λονδινείου «Νταίηλυ Τέλεγραφ» Λ, Τζ. Παίην δημοσιεύει τὸ ἑξῆς βαρυσήμαντον ἄρθρον:

Εἶνε τελείως προφανὲς ὅτι οἱ στρατοί, οἱ στόλοι καὶ αἱ ἀεροπορίαι δὲν εἶνε σήμερον εἰς θέσιν νὰ προβάλουν καμμίαν ἀποτελεσματικὴν ἄμυναν ἐναντίον βολῶν τοῦ ἀτόμου, ποὺ διέρχονται τὴν στρατόσφαιραν μὲ ταχύτητα χιλιάδων μιλλίων τὴν ὥραν καὶ ἔχουν ἀκτῖνα 3.000 ἢ καὶ περισσοτέρων μιλλίων.

Ἡ πρώτη Γερμανικὴ ἰπταμένη βόμβα τύπου «Φάου 2» ἔπεσεν εἰς τὸ Τσίσγουϊκ τῆς Ἀγγλίας τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1944. Ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ ἔρριψαν τὴν πρώτην ἀτομικὴν βόμβαν εἰς τὴν Χιροσίμα τὴν 6ην Αὐγούστου 1945, ἐν περίπου ἔτος ἀργότερον, ἡ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ περιεκλείετο μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν δύο αὐτῶν ὅπλων, καθίστατο πλέον ἐμφανής.

Ἡ ἰπταμένη βόμβα τύπου «Φάου 2» ἀπετέλει ὅπλον μόνον σχετικῆς ἀκριβείας μὲ συνήθη σχεδὸν δύναμιν· ἐκρηκτικότητος καὶ ἀνωτάτην ἀκτῖνα ἐνεργείας, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 200 περίπου μίλλια, ἀλλ' ἐπετύγχανε ταχύτητα βολῆς 3.200 περίπου μιλλίων τὴν ὥραν καὶ ἀνώτατον ὕψος κατὰ τὴν πτῆσιν τῆς 65 περίπου μιλλίων. Δὲν ὑπῆρχον ὡσαύτως τὰ μέσα διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν της οὔτε παρεῖχεν ἐπαρκεῖς προειδοποιήσεις διὰ τὴν προσέγγισίν της.

Ὀλίγον προτοῦ λήξῃ ὁ πόλεμος οἱ Γερμανοὶ προητοίμαζον περισσότερον καταστρεπτικὰς ἰπταμένας βόμβας. Οἱ ἐμπειρογνώμονες πιστεύουν ὅτι μεγαλείτεραι ἰπτάμεναι βόμβαι, μὲ ἀκτῖνα ἐνεργείας 3.000 ἢ καὶ περισσοτέρων μιλλίων καὶ μὲ μέσην ἀκρίβειαν ἐπιτυχίας ἑνὸς περίπου μιλλίου πέριξ τοῦ στόχου, δὲν παρουσιάζουν ἀνυπερβλήτους τεχνικὰς δυσχερείας καὶ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ παραχθοῦν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς πενταετίας.

Ἡ βόμβα τῆς Χιροσίμα κατέστρεψεν ἕκτασιν 4.1 τετραγωνικῶν μιλλίων ἀπὸ τὴν κατωκημένην περιοχὴν τῆς πόλεως. Μὲ τὴν ἐκσφενδόνισιν τῆς δευτέρας ἀτομικῆς βόμβας, ποὺ ἔπεσεν εἰς τὴν ἀγκασάκι τρεῖς ἡμέρας ἀργότερον, τίποτε δὲν εὑρέθη ὄρθιον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως, εἰς μίαν ἔκτασιν μήκους 3 μιλλίων καὶ πλάτους 2. Τοὐλάχιστον 154.000 ἄνθρωποι ὑπελογίσθη ἐπισήμως ὅτι ἐφονεύθησαν ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς βόμβας.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι πολὺ ἰσχυρότεραι ἀτομικαὶ βόμβαι εἶνε δυνατὸν ἤδη νὰ κατασκευασθοῦν. Ἐλάχιστα, ἢ ἀκόμη καὶ ἕν, ἀπὸ τὰ ὅπλα αὐτὰ θὰ ἤρκουν ἴσως νὰ καταστρέψουν τελείως μίαν πόλιν τοῦ μεγέθους τοῦ Λονδίνου ἢ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Εἶναι ἀπίθανον ὅτι κατὰ ξήρᾶν δυνάμεις θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ καταλάβουν εἰς ἕνα μελλοντικὸν πόλεμον τὰς ἐχθρικὰς βολὰς ἐκσφενδονίσεως ἰπταμένων βομβῶν, ὅπως ἐγένετο εἰς τὸν προηγούμενον πόλεμον, προτοῦ ἐκμηδενισθῇ ὁλόκληρος ἡ κλίμαξ τῆς διενεργουμένης ἐπιθέσεως. Καὶ ὀλίγα ἔθνη θὰ ἠμποροῦσαν ἐν εἰρηνικῇ περιόδῳ νὰ διατηρήσουν τὰς μεγάλας δυνάμεις ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐξαπόλυσιν, κατὰ τὴν ἔκρηξιν ἑνὸς πολέμου ἀμέσου ἐπιθετικῆς ἐπιχειρήσεως, ποὺ θὰ ἐξετείνετο ἴσως εἰς μέτωπον πολλῶν χιλιάδων μιλλίων.

Αἱ κυριώτεραι πόλεις εἰς τὰς Χώρας, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἤρχοντο αἱ δυνάμεις εἰσβολῆς, καθὼς καὶ αἱ βάσεις, εἰς τὰς ὁποίας αἱ δυνάμεις αὐταὶ θὰ ἐβάσιζον τὸν ἀνεφοδιασμόν των, θὰ ἐξηφανίζοντο ἀπὸ τὰς βολὰς τοῦ ἀτόμου, καθ' ὅν χρόνον αἱ δυνάμεις αὐταὶ θὰ εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὸν δρόμον των. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, αἱ ἐπιχειρήσεις ε